

ใบงาน

เรื่อง ดนตรีไทยยุคประวัติศาสตร์

คำชี้แจง

ให้นักเรียนศึกษาเรื่อง ดนตรีไทยสมัยประวัติศาสตร์ แล้วจับคู่ข้อความที่สัมพันธ์กัน

ก. สมัยสุโขทัย

ข. สมัยอยุธยา

ค. สมัยกรุงธนบุรี

.....1. ดนตรีไทยเป็นที่นิยมกันมากแม้ในเขตพระราชฐาน ก็มีคนไปร้องเพลงและเล่นดนตรีกันเป็นที่เอิกเกริก จนพระมหากษัตริย์ต้องทรงออกกฎมณเฑียรบาล “...ห้ามร้องเพลงเรือ เป่าขลุ่ย เป่าปี่สีซอ ดิดกระจับปี่ ดิด จะเข้ ตีโทนทับ ในเขตพระราชฐาน...”

.....2. มีการพบหลักฐานที่บันทึกเกี่ยวกับดนตรี ในหนังสือไตรภูมิพระร่วง และศิลาจารึก มีเครื่องดนตรีปรากฏ เช่น ข้อง แตรสังข์ บัณเฑาะว์ พิณ ปี่ฉม และกังสดาล เป็นต้น

.....3. ไม่ปรากฏหลักฐานไว้ว่ามีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงขึ้น แต่สันนิษฐานว่ายังคงเป็นลักษณะและรูปแบบของดนตรีไทยในสมัยอยุธยา

.....4. สมัยนี้ยังคงเป็นวงปี่พาทย์เครื่องห้า เช่นเดียวกับในสมัยสุโขทัย แต่มีระนาดเพิ่มขึ้น

.....5. สันนิษฐานว่าดนตรีไทยสมัยนี้มีวงดนตรี คือ วงบรรเลงพิณ วงขับไม้ วงปี่พาทย์ วงมโหรี

.....6. วงมโหรี มีการพัฒนามาจากวงมโหรีเครื่องสี่ เป็นวงมโหรีเครื่องหก เครื่องดนตรีเพิ่มเข้ามา 2 ชิ้น คือ ขลุ่ย และ รำมะนา และมีการใช้กระจับปี่ แทนพิณ

.....7. วงบรรเลงพิณ มีผู้บรรเลง 1 คน ทำหน้าที่ตีพิณและขับร้องไปด้วยเป็นลักษณะของการขับลำนำ

.....8. ปรากฏหลักฐานเกี่ยวกับดนตรีไทยสมัยนี้ในกฎมณเฑียรบาลโดยระบุชื่อเครื่องดนตรีไทยเพิ่มขึ้นจากที่เคยระบุไว้ในหลักฐานสมัยสุโขทัย ได้แก่ กระจับปี่ รำมะนา ขลุ่ย จะเข้

.....9. เป็นยุคที่บ้านเมืองอยู่ในช่วงพ้นจากภัยสงคราม การดนตรีได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนของการบำรุงบ้านเมือง และใช้ในด้านวัฒนธรรมและประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ

.....10. วงมโหรี เป็นลักษณะของวงดนตรีอีกแบบหนึ่ง ที่นำเอา วงบรรเลงพิณ กับ วงขับไม้ มาผสมกัน เป็นลักษณะของ วงมโหรีเครื่องสี่เพราะประกอบด้วยผู้บรรเลง 4 คน คือ คนขับลำนำและตีกรับพวงให้จังหวะ คนสีซอสายคลอเสียงร้อง คนตีพิณ คนตีทับ (โทน) ควบคุมจังหวะ